

багажу: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30 листопада 2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12>.

2. МАУ: Перевезення тварин [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.flyuia.com/ua/ua/information/traveling-with-pets>.

3. Соронович А.А. Перевезення тварин різними видами транспорту / А. А. Соронович // Юридична газета. – 2016. – № 41. – С. 41-47.

4. Регламент Європейського Парламенту і Ради по ветеринарно-санітарним вимогам від 26 травня 2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.fsvjK.rufsvps-docsrulawscu/998-2003.pdf>.

УДК 347.214.2 (043.2)

Кузьменко Б.Г., студент,
Навчально-науковий інститут екологічної безпеки,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Корнєєв Ю.В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ

Правовий режим земель авіаційного транспорту у теорії земельного права недостатньо досліджений. Недосконалим є і законодавство, що регулює дане питання. Неналежне нормативно-правове забезпечення реорганізації суб'єктів авіаційної діяльності призвело до того, що аеропорти не можуть вирішити земельні та майнові питання.

До земель авіаційного транспорту, згідно зі ст. 72 ЗК України належать землі під аеропортами, аеродромами, відокремленими спорудами, службово-технічними територіями з усіма будівлями та спорудами, що забезпечують роботу авіаційного транспорту; вертольотними станціями, включаючи вертольотодроми, службово-технічними територіями з усіма будівлями та спорудами; ремонтними заводами цивільної авіації, аеродромами, вертольотодромами, гідроаеродромами та іншими майданчиками для експлуатації повітряних суден; службовими об'єктами, що забезпечують роботу авіаційного транспорту. Для забезпечення належного функціонування авіаційного транспорту та забезпечення безпеки польотів повітряних суден на цих землях встановлюються спеціальні охоронні зони. Вони включають при аеродромні території та смуги повітряних підходів. Особливий режим використання земель у межах при аеродромної території полягає у тому, що тут запроваджується спеціальний порядок одержання дозволу на

будівництво (реконструкцію) та іншу діяльність тільки за погодженням з органом державного регулювання діяльності авіації та відповідною місцевою радою [1].

Суб'єкти, які допустили порушення правил будівництва та інші дії на при аеродромній території, згідно зі ст. 41 Повітряного кодексу України зобов'язані на вимогу власника аеродрому (аеропорту) чи уповноваженої ним особи припинити будівництво чи іншу діяльність на цій території та у встановлений термін своїм коштом і своїми силами усунути допущені порушення [2].

Право власності на землю та право землекористування досліджувалося такими вченими: М.М. Бахуринська, Т.М. Гапотченко, І.І. Каракаш, П.Ф. Кулинич, В.В. Носік, А.А. Погрібний, В.І. Семчик, М.В. Шульга та іншими. Проте особливості використання земель авіаційного транспорту в земельно-правовій літературі не визначаються.

На сьогодні в Україні є цілком самостійні авіаційні підприємства, наприклад, Украерорух, яке вивело систему управління повітряним рухом на рівень європейських стандартів; аеропорт «Бориспіль», як державне підприємство збудував злітно-посадкову смугу одну із найкращих в Європі. В Україні з'явилися також авіакомпанії МАУ та АероСвіт, які можуть конкурувати з закордонними компаніями. Крім того, повітряний простір України обслуговують цілий ряд підприємств цивільної авіації – повітряні судна, авіакомпанії як суб'єкт господарювання, аеропорти, аеродроми. Підприємства цивільної авіації можуть бути державними, приватними та комунальними [3].

Форма власності на землі авіаційного транспорту та види землекористування ними залежать від форми власності авіаційного підприємства, діяльність якого ці землі обслуговують. На сьогодні більшість вітчизняних аеропортів перебуває в комунальній власності. В державній власності перебувають аеропорти «Бориспіль», «Бердянськ», «Запоріжжя» і «Львів». Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. було схвалено Концепцію Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2020 року, в якій зазначалася позиція уряду, що з метою підвищення ефективності державного управління і контролю, створення сприятливих умов для залучення інвестицій та прискореного розвитку аеропортів уряд вважає доцільним їх повернення у державну власність та фінансування із залученням коштів державного бюджету [4].

Досить цікавим є питання приватної власності на землі авіаційного транспорту України. Відповідно до ст. 83 ЗК України до

земель комунальної власності, які не можуть передаватися у приватну власність належать землі під об'єктами повітряного транспорту, відповідно до ст. 84 ЗК України до земель державної власності, які не можуть передаватися у приватну власність належать землі під об'єктами державної власності повітряного транспорту. Крім того, Концепцією Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2020 року передбачається залишення аеродромів (злітно-посадкові смуги, рульові доріжки, перони та інші елементи аеродромів) у державній власності, а також внесення до законодавчих актів змін щодо заборони відчуження, передачі в заставу земель, на яких розташовані аеродроми та їх об'єкти, з метою збереження аеропортів як цілісних майнових комплексів.

Отже на сьогодні законодавство щодо земель авіаційного транспорту знаходиться на стадії становлення. Переважна більшість національних нормативно-правових актів щодо правового режиму земель авіаційного транспорту України знаходиться на стадії проектів. Питання у сфері прав на землі авіаційного транспорту та користування ними є спірними та суперечними.

Література

1. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 3–4. – Ст. 72.
2. Повітряний кодекс України від 18 грудня 2017 р. // Відомості Верховної Ради України – 2011. – № 48-49. – Ст.41.
3. Жук Л. А. Економічні та стратегічні можливості використання та розвитку підприємств цивільної авіації України / Л.А. Жук, Ю.О. Гелич // Юридичний вісник. – 2009. – № 1 (10). – С. 5.
4. Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2020 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 506-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=506-2008-%F0>